

Pornesc spre pădure

Artangel

Pornesc spre pădure și întâlnesc o floare,
E gingașă, suavă, frumos mirositoare,
Bunul Dumnezeu multe minuni mai face,
Dar omului nimic nu-i place!

Florica din pădure,
E acolo să îndure
Viforul, arșița și ceața,
Aerul rece dimineața.

Și nu se plânge că-i greu,
Trăiește doar din ce-i dă Dumnezeu,
Dar omul, orice ar avea pe pământ...
Uită că toate se vor duce-n vânt.

Ce-mi spunea Mama-mi divină:
Toate religiile să se ia de mână,
Ele fiind florile spiritualității
Ale aceluiaș copac, din timpul vieții.

Artangel
Covasna, 26.01.2017